

[Finansministeren.]

forsvarligt; at der åbnes for en sådan begrænset kommunal låntagning.

Jeg vil også sige en lille smule om et andet spørgsmål, der har været rejst, nemlig afskrivningerne. Jeg synes, at oppositionen bestandig puster disse problemer for stærkt op. Det gjorde man allerede, da jeg i sin tid i en tale i Herning pegede på disse problemer, på sammenhængen med konjunkturproblemerne og på, at der måske var visse urimeligheder, som man måtte se at få fjernet. Det blev straks slået gevaldigt op, og desværre fortalte formanden for Industrirådet offentligheden, at økonomiministeren, som jeg dengang var, ikke vidste, hvad afskrivninger var o. s. v.

Noget lignende har vi også set i den nuværende situation. Jeg synes, man skulle se at komme ned på jorden, og jeg har da også bemærket det ærede medlem hr. Poul Hartlings udtalelse i debatten her om, at også venstre fandt det fornuftigt, at man tog dette spørgsmål op til undersøgelse, og at man, hvis der var urimeligheder, skulle se at få dem rettet. Jeg har ligeledes bemærket, at man i venstres nye udtalelse om den økonomiske politik ikke er fremmed over for, at der er problemer med afskrivningen, og jo selv peger på ét område, nemlig de ekstraordinære afskrivninger på visse områder.

Det viser, at man kan tale om disse ting. Det er ikke sådan, som det var for ganske kort tid siden, at afskrivningsreglerne var den hellige ko, var tabu. Venstre kan altså også tale om disse ting. At venstre lige har fundet det rette, tror jeg ikke at det ærede medlem hr. Poul Hartling vil påstå. Det kunne jo da også være, at vi andre havde fundet noget, som var rigtigt, og som man kunne tage med i en debat eller en drøftelse af disse problemer.

Efter den megen kritik af afskrivningsreglerne landet over — for vi kan jo ikke komme uden om, at der er megen kritik, ikke blot, fordi økonomiministeren eller finansministeren har sagt noget om det — må det være rigtigt, således som regeringen nu har gjort, at bede afskrivningsudvalget om på spørgsmålet.

I vor skrivelse til det har vi givet udtryk for, at der ikke er nogen tvivl om, at disse regler har haft en væsentlig betydning for

den fremgang, der har fundet sted i erhvervslevet her i landet, både for produktionen og beskæftigelsen. Det har jeg også personlig sagt hver eneste gang, jeg har talt noget sted om afskrivningsreglerne. Det er der slet ikke nogen tvivl om.

Der er imidlertid stadig denne kritik af afskrivningsreglerne, og det er ikke nogen ensidig LO-kritik. Det vil jeg også gerne benytte lejligheden til at sige her i dag. Man vil nemlig gerne give det udseende af, at dette er også LO. Her er det igen LO, der sidder på kuskæsædet, medens vi andre bare kører med og udfører den politik, som LO mener vi skal føre. Jeg tror, det er en helt forkert opfattelse. Jeg tror, man har meget lidt føling med, hvad der drøftes mand og mand imellem landet over, når der snakkes om skattepolitik, hvis man tror, at man kan feje dette spørgsmål om afskrivningen til side ved at sige, at det er et LO-problem.

Jeg kan fortælle de ærede medlemmer, både fra venstre og de konservative og eventuelle andre partier, at dette er et problem, som i meget høj grad diskuteres inden for funktionærgrupperne. Det er skam ikke bare i grupperne inden for LO, at man er vågen over for problemerne om afskrivning og skatter o. s. v.

Jeg tror, at de fleste, som har været ude at holde foredrag for funktionærgrupperne, også grupper, som står uden for LO, FTF f. eks., vil vide, at dér finder man en endnu stærkere stillingtagen; man finder måske også en mere præcis stillingtagen end den, man finder inden for LO. Sagen er simpelt hen, at der her i landet er ved at brede sig en almindelig mistro til vort skattesystem. Man er ved at blive klar over, at der er noget galt. Vi er nogle stykker, der har vidst det i årevis, vidst, at der var forskellige problemer i vor skattelovgivning, som burde tages op til undersøgelse. Socialdemokratiet har da også prøvet at rette på noget. Jeg vil indrømme, at der er visse ting, vi ikke har haft held til at rette på, fordi der har været for stærk modstand fra anden side.

Men jeg tror, situationen i dag er den, at de nye store funktionærgrupper kommer marcherende med kravet om, at vi får en retfærdig skatteordning nu. Det er situationen. De vil ikke finde sig i — og her er det ikke bare de lavere lønede, men